

"شکست" اوباما

خواننده گرامی واقف است که مردمان اکثریت کشور های جهان ، هر کدام به نحوی از پیروزی یک سیاه پوست اصلاح طلب در مقام قدرتمند ترین مرد دنیا استقبال بعمل آوردند و او هنوز در صدر ردهٔ محبوبترین دولتمداران دنیا قرار دارد .

اگر بتوان به این ناجی سرمایه داری مبتذل و در حال بحران باور کرد و به نقش شخصیت در روند تکامل تاریخ در مقطع های معین آن ارج و اعتبار قایل شد ، شاهد تغییرات معینی در عرصهٔ روابط و مناسبات بین المللی خواهیم بود . اوباما در نظر دارد تا در پروسهٔ تکوین نظم نوین سیاسی - اقتصادی جهان کمک کند . او میخواهد نام کشورهایی را که سلفش در لیست سیاه " ملث شیطانی " درج کرده بود ، باطل سازد . او اعلام میدارد که با ایران بخاطر تشنج زدائی و کمک به پرو سهٔ صلح افغانستان بدون قید و شرط مذاکره خواهد نمود . اوباما علاقه دارد تا در رابطه به استقرار دستگاه های ضد راکت قاره پیما درپولند و چک ، با روسیه تفاهم کند و در صورت لزوم از جابجاسازی آنها صرفنظر نماید . او علاقه دارد ، در مذاکرات صلح شرق میانه به شکلی از اشکال نقشی برای سازمان " حماس " قائل شود . اوباما میخواهد تا در افغانستان همپا با تقویهٔ نیروهای نظامی ، گروه های مختلف متقابل را صرفنظر از علائق ایدئولوژیک شان بالای میز مذاکره بکشاند و مسئلهٔ افغانستان را در پاکستان حل نماید . اوباما قادر شد تا ارضوان صدر اعظم ترکیه را که بمثابة " نماینده " و سخنگوی جهان اسلام میخواست از انتخاب رسموسن صدراعظم دنمارک در پست سکرتر جنرال ناتو ، به علت نشر کارتونهای پیامبر اسلام در آنکشور، جلوگیری بعمل آورد ، قناعت دهد و در نتیجه او رویا های اسلامی اش را به معامله گذاشته دستش را در جمع آراء ۲۶ کشور دیگر عضو این پیمان در انتخاب این " دشمن " پیامبر اسلام بلند کند . و در نهایت اوباما پا را از حد جان اف کنیدی رئیس جمهور فقید امریکا فراتر گذاشته ، بروز جمعه سوم اپریل سال جاری عیسوی در برابر حدود پنجهزار

جوان فرانسوی و آلمانی ، ایدیال خود مبنی بر بدون زروی ساختن دنیا را اعلام کرد و ابراز داشت که در زمینه پلان مشخصی را در پراگ مرکز جمهوری چک پیشکش خواهد نمود . یعنی یک نظم همزیستی باهمی بین المللی با تهدید کم ، تشنج کم و جنگ کم.

پیریزی و عملی شدن طرحهای فوق تا پیمانۀ زیاد نکتۀ مخالف سیاست دهشت افغانۀ انگلیس و خلف آن امپریالیزم امریکا و سرمایه داران بزرگ آنکشور که بیشتر تحت دومینانت اسرائیلی ها و فامیلهای یهودی الاصل قرار دارد ، میباشد . به یقین چنین نحوه و شیوۀ اداره که بر اساس آن سلاح کمتر به مصرف میرسد و در نتیجه کمتر تولید و کمتر به فروش خواهد رسید ، حلقات معینی در امریکا و اروپا را به ستوه خواهد آورد . چنانچه در مراسم ۶۰ سالگی ناتو ، نیکولای سرکوزی رئیس جمهور فرانسه و انگیلا میرکل صدراعظم آلمان با وصف استقبال گرم ازین رهبر تازه به دوران رسیده ، از ابراز نظر در رابطه به پلانهای وی با مهارت خودداری نموده خود را بیشتر تحت پردۀ تحکیم بیشتر پیمان ناتو و مبارزه با بحران بین المللی اقتصادی ، پنهان کردند .

موضوع را نمیتوان چنان ساده انگاشت که به نظر میرسد . پر واضح است در شرایطی که بحران بین المللی اقتصادی وخیم تر از بحران قبل از جنگ دوم جهانی است ، خلیج کلتوری در میان شرق و غرب بطور بیسابقۀ فراختر گردیده ، قدرتهای بزرگ جدید اقتصادی چون چین ، هند و برازیل دارند آهسته آهسته عرض وجود میکنند و اعتبار بین المللی امریکا به اثر سیاستهای دهشت افغانه ، ناپسند و غیر معقول حکومت هشت سالۀ بوش ، بطور مبالغه آمیز صدمه دیده است ؛ آنکشور به سیاست آرام و مصالحه جویانه ضرورت دارد . امید بر آن میرود که در عقب این لبخند های ملیح و ژست های گاندى مآبانه ، شعبده بازی و افکارشیطانی نهفته نباشد ، که زیاد هم از امکان دور نیست .

بیاد داریم که اسرائیل بر خلاف همه ، از پیروزی اوباما با شور و هیجان استقبال نکرد و یکماه قبل از تحلیف او با وصف آتش بس ، راکت باری "حماس" را بهانه گرفته ، تا

توانست نوار غزه را ویران کرد و انسانهای بیگناه فلسطینی را قتل عام نمود . در مقابل ، به " جزای سنگین " گوشمالی پدرانۀ رئیس سازمان ملل متحد بنکی مون و رهبران کشور های اروپائی با عشوه و خرام واکنش نشان داد .

سال گذشته شاهد انتخابات " دموکراتیک و آزاد " پر سر و صدای کشور بنیادالعقیده پاکستان بودیم . کارائی این " سیکیولار دموکراسی " در " مبارزه " با بنیاد گرائی و ترور یزم ، فقط در مدت کوتاه پس از بقدرت رسیدن آن ، برملا گردید . چنانچه عمل تروریستی در هوتل " اوبروی " بمبئی در هند و کشته شدن چندین تن بیگناه و ایجاد فضای غبارآلود دهشت را میتوان مثال آورد . قلم از همراهی مستدام و بلاتغییر نظامیان آنکشور با طالبان در جنگ علیه مردم افغانستان خسته شده ، از یاددہانی آن صرفنظر میکند . اما معامله گری این انتظامیہ به اشارۀ حلقات معین نظامی با طالبان در سوات و ما لکند پدیده ایست تازه اما نه غیر قابل انتظار . در ین اواخر ما شاهد انتخابات پرسروصدای دیگری در گوشۀ دیگر دنیا ولی باز هم در یک کشور بنیادالعقیده بنام اسرائیل بودیم . در نتیجۀ این انتخابات با وصف آنکه خانم زیبی لیونی وزیر خارجۀ سابق و نمایندۀ حزب میانه رو محافظه کار آنکشور اکثریت کرسی ها را بدست آورد ، ائتلافی از حزب راست لیکود برهبری نیتانیاہو و راست افراطی ایگنور لیبرمن صلاحیت یافتند تا حکومت جدید را ایجاد نمایند . از همان آغاز آشکار بود کہ این ائتلاف خط مقابل آرزو ها و تلاشهای صلح خواهانۀ جهان را صرفنظر ازینکہ اوباما یا دیگران چه میخواهند ، در پیش خواهد گرفت .

بروز پنجشنبه دوم اپریل لیبرمن کہ اکنون سمت وزارت امور خارجه را دارد و خود به اتهام رشوه ، اختلاس و خیانت در امانت ، هفت ساعت را تحت نظارت پولیس سپری کرد ، در یکی از روزنامه های اسرائیل " ها آرتض " با ادعان آنکہ کابینۀ اسرائیل برای مذاکره با سوریه تصمیمی نگرفته است ، اظهار داشت کہ : " ما گفته ایم کہ تخلیۀ بلندی های جولان را نخواهیم پذیرفت . " او همچنان یکروز قبل از آن مصوبات کنفرانس آناپولیس را در رابطه به خاور میانه بی اعتبار تلقی کرده اظهار داشته بود کہ اسرائیل در مورد ایجاد یک کشور مستقل فلسطینی خود را متعهد نمیداند .

همزمان با آن در حالیکه رابرت گیت وزیر دفاع امریکا هر گونه حمله ایران بر اسرائیل را غیر محتمل می داند ، جنرال دیوید پترانوس فرمانده کل نیروهای نظامی امریکا در خاور میانه و آسیای مرکزی ، نگرانی اش را از ناحیه حمله احتمالی اسرائیل بر نیروگاه اتومی ایران ، ابراز داشته است .

از ورای این رویداد ها و حوادث بظاهر نه چندان بزرگ ، میتوان استنباط کرد که اگر رئیس جمهور اوباما با در نظر داشت کینه کامپلکس های بزرگ سلاح سازی و سایر نهاد های بزرگ سرمایه داری امریکا ، اسرائیل و اروپا ، به سرنوشت کنیدی قرین نشود ، از لحاظ سیاسی از طریق پاکستان و اسرائیل شکست مدهشی را استقبال خواهد کرد مگر آنکه او در راه پیش گرفته اش صادق باشد .

05.04.2009